

עפ"ת 42480/12/13 - עוואד אלנבארי נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

עפ"ת 42480-12-13
27 ינואר 2014

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

בעניין: עוואד אלנבארי
המערער נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים: המערער וב"כ עו"ד יאיר גרוס
ב"כ המשיבה עו"ד ליבי סיל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' סגן הנשיא השופט לנדסמן), בת.ד. 4584-08-12 מיום 10.11.13, לפיו הורשע המערער על פי הודאתו, בעבירות של גרימת תאונת דרכים נזק וחבלה, ונהיגה רשלנית, לאחר שנכנס מכביש עפר לכביש 31, מבלי לתת זכות קדימה לרכב המעורב שנסע על הכביש. כתוצאה מכך התנגש הרכב המעורב ברכב המערער, וכל המעורבים בתאונה נחבלו, כשאחת מהן נחבלה חבלות של ממש, בדמות שבר בעצם הסטרנום.

בית משפט קמא גזר על המערער עונשים של פסילת רישיון למשך 10 חודשים, קנס כספי, התחייבות ופסילה על תנאי.

בגזר דינו ציין בית משפט קמא, כי מדובר ברשלנות גבוהה ותוצאות קשות, ועל כן יש להטיל פסילה מעבר לעונש המזערי הקבוע בחוק.

בא כח המערער מלין על חומרת עונש הפסילה, וטוען כי מדובר ברמת רשלנות שאינה חריגה, ובתוצאות קלות יחסית, לאחר שהנוסעת שנחבלה חבלות של ממש, אושפזה רק לצורך השגחה, למשך יומיים, והנזקים שנגרמו לה אינם חמורים. עוד טען, כי עברו של המערער אינו מכביד, ורוב הרשעותיו הן בעבירות של ברירות משפט.

כן הציג בא כח המערער גזרי דין שונים של כב' השופט לנדסמן, אשר גזר בנסיבות דומות עונשי פסילה קלים' לעיתים אף פחות מהעונש המזערי.

באת כח המשיבה עותרת שלא להתערב בעונש, לאחר שבית משפט קמא שקל את כל הנסיבות הרלוונטיות, והעונש שגזר על המערער, אינו חורג מהסביר.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים החלטתי לקבל את הערעור.

בית משפט קמא, בנימוקי גזר הדין' לא התייחס למספר אלמנטים רלוונטיים, שהיה מקום להביאם בחשבון.

ראשית, אין התייחסות לעברו התעבורתי של המערער. שנית, לא נקבע מתחם עונש הולם. עניין זה של קביעת המתחם, אינו טכני בלבד, מאחר ומפסיקה שהגיש הסנגור לעיוני, עולה כי אותו מותב גזר על נאשמים בעבירות דומות ובנסיבות דומות עונשים קלים הרבה יותר, ולעיתים אף פחות מהעונש המזערי.

כך למשל בת.ד. 3962-11-12 פגע הנאשם בהולכת רגל קשישה במגרש חנייה, וגרם לה לחבלה של ממש בדמות שברים ברגליים. לאותו נאשם היה וותק נהיגה של 23 שנה ולחובתו 20 הרשעות קודמות, כולל תאונת דרכים.

בית משפט קמא גזר על הנאשם, באותו יום בו נתן את גזר הדין נשוא תיק זה, פסילה בפועל בת חודשיים ימים, דהיינו פחות מהעונש המזערי. בית משפט קמא נימק את העונש בכך שהנאשם לקח על עצמו אחריות מלאה לקרות התאונה, ולא ניסה לתרץ תירוצים שונים. בנוסף, התחשב בית משפט קמא בכך שמעיון בתיק לא היה בדיוק ברור היכן חצתה הולכת הרגל, למרות שמדובר במגרש חניה כך שאין לדבר על חציית כביש.

הוצגו בפני גזרי דין נוספים של אותו מותב, בעבירות בהן הרשלנות לא היתה נמוכה, ובית משפט קמא גזר עונשי פסילה קצרים.

אני סבורה שהיה מקום להסביר בקצרה, תוך התייחסות למתחם העונש ההולם, מדוע הגיע בית משפט קמא לתוצאה שהגיע. היה מקום להסביר כיצד מקרה זה שונה ממקרים אחרים בהם תוצאות התאונה היו לא פחות חמורות והרשלנות אף היא בדרגה משמעותית, בהם נגזרו עונשים נמוכים הרבה יותר כפי שפרטתי לעיל.

היה מקום גם להביא בחשבון את הודייתו המהירה של המערער, בדיוק כפי שהביא בית משפט קמא בחשבון את הודייתו של הנאשם בת.ד. 3962-11-12 שצוטט לעיל, ולפרט כיצד היא משפיעה על הרף במתחם.

תיקון 113 נועד להביא להאחדת הענישה, וככל שמדובר בתאונות דרכים הכרוכות בחבלות של ממש, ראוי שבית משפט קמא יקבע מתחם עונש הולם, ואת מיקומו של הנאשם במתחם, על מנת שלא יוצר פער בין נאשמים שונים.

אשר על כן אני מקבלת את הערעור ומעמידה את עונש הפסילה על 8 חודשים (בניכוי הפסילה המנהלית).

אבהיר, כי איני סבורה שהעונש כשלעצמו חורג ממתחם העונש ההולם ויתכן שאלמלא היה חסר גזר הדין את כל שפרטתי לעיל, לא הייתי מוצאת לנכון להתערב בשיקול דעתו של בית משפט קמא. עם זאת, העדר הפירוט והפערים המשמעותיים בין נאשמים שונים, מצדיקים גם את ההתערבות במקרה זה.

יתר רכיבי גזר הדין ישארו על כנם.

המזכירות תנפיק שוברים חדשים לתשלום הקנס החל מתאריך 25.2.14 ואילך.

הרישיון יופקד עד תאריך 27.2.14 במזכירות בית משפט קמא.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

טלי חיימוביץ, שופטת

הוקלד על ידי דגנית אוזן